

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚŚ. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

WIARA- DROGA DO ZBAWIENIA

Kościół jako całość, a w nim jego pasterze muszą tak jak Chrystus wyruszyć w drogę, aby wyprowadzić ludzi z pustyni ku przestrzeni życia, ku przyjaźni z Synem Bożym, ku Temu, który daje nam życie, pełnię życia... Nie możemy zgodzić się na to, aby sól utraciła smak, a światło było umieszczane pod korcem/Mt5,13-16/. Także współczesny człowiek może odczuć na nowo potrzebę, by jak Samarytanka pójść do studni i słuchać Jezusa, który zachęca do wiary w Niego i czerpania z Jego źródła, tryskającego wodą żywą. Musimy na nowo karmić się Słowem Bożym wiernie przekazywanym przez Kościół i Chlebem życia, danymi jako wsparcie tym, którzy są Jego uczniami. Nauczanie Jezusa w rzeczywistości nadal rozbrzmiewa w naszych dniach z tą samą mocą: „Zabiegajcie nie o ten pokarm, który niszczy, ale o ten, który trwa na życie wieczne”. My również, jak ci, którzy Go słuchali, zadajemy to samo pytanie: „Cóż mamy czynić, abyśmy wykonywali dzieła Boga?” Znamy odpowiedź Jezusa: „Na tym polega dzieło Boga, abyście wierzyli w Tego, którego On posłał”. Wiara w Jezusa Chrystusa jest więc drogą do

osiągnięcia zbawienia w sposób ostateczny. W świetle tego wszystkiego postanowiłem ogłosić **ROK WIARY**. Rozpocznie się on 11 października 2012 roku, w pięćdziesiątą rocznicę otwarcia Soboru Watykańskiego II, a zakończy się w uroczystość naszego Pana Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, 24 listopada 2013 roku... Odnowa Kościoła dokonuje się także przez świadectwo, jakie dają życiem wierzący: chrześcijanie są faktycznie powołani, aby przez samo swoje istnienie w świecie ukazywali blask Słowa prawdy, jakie pozostawił nam Pan Jezus. Właśnie Sobór w Konstytucji dogmatycznej *Lumen Pentium* stwierdził: „Podczas, gdy Chrystus, święty, niewinny, nieskalany, nie znał grzechu, lecz przyszedł jedynie dla prześlania za grzechy ludu, Kościół, w którego łonie znajdują się grzesznicy, święty i zarazem potrzebujący oczyszczenia, nieustannie podejmuje pokutę i odnowę. Kościół wśród prześladowań świata i pociech Bożych podąża naprzód w pielgrzymce, głosząc krzyż i śmierć Pana, aż przyjdzie. Mocą zaś zmartwychwstania Pana krzepi się, aby swoje utrapienia i trudności, zarówno wewnętrzne jak i zewnętrzne, przewyższać cierpliwością i miłością, a jego misterium, choć pod osłoną, wiernie przecież objawiać w świecie, dopóki się ono na koniec nie ujawni w pełnym świetle. W tej perspektywie ROK WIARY jest zachętą do autentycznego i nowego nawrócenia się do Pana, jedynego Zbawiciela świata. W tajemnicy Jego śmierci i zmartwychwstania, Bóg objawił w pełni miłość, która zbawia i wzywa ludzi do przemiany życia przez odpuszczenie grzechów. Wg. apostoła Pawła, ta Miłość wprowadza człowieka w nowe życie: „Przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my postępowali w nowym życiu- jak Chrystus powstał z martwych, dzięki chwale Ojca”. Dzięki wierze, to nowe życie kształtuje całą ludzką egzystencję opierając się na radykalnej nowości zmartwychwstania. W takiej mierze, w jakiej człowiek dobrowolnie okazuje gotowość, jego myśli, uczucia, mentalność i zachowania powoli są oczyszczane i przekształcane w procesie, który w tym życiu nigdy w pełni się nie kończy. „Wiara, która działa przez miłość” staje się nowym kryterium myślenia i działania, które przemienia całe życie człowieka.... Tak więc tylko, gdy się wierzy, wiara rośnie i się umacnia, nie ma innej możliwości, by zyskać pewność co do swojego życia, jak tylko coraz bardziej powierzając siebie w ręce tej miłości, która zdaje się coraz większa, ponieważ swoje źródło ma w Bogu (Ojciec Św. Benedykt XVI).

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy:

Ogólna: O rozwój i postępy nowej ewangelizacji w krajach od wieków chrześcijańskich.

Misyjna: Aby obchody Światowego Dnia Misyjnego były okazją do odnowy zaangażowania w dzieło ewangelizacji.

SŁOWO NA NIEDZIELE

07X-XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA-Mk10,2-16. Prawo rozwodowe pochodziło od Mojżesza, którego autorytet był niepodważalny. Faryzeusz stara się więc wy badać, czy Jezus także w tej kwestii zna Prawo i czy zgadza się z Mojżeszem. Jezus mówi, że ważniejsze od Prawa Mojżeszowego jest Prawo Boże, dane już w chwili stworzenia. Bóg natomiast nie pozwala zrywać związku małżeńskiego. Dlatego każdy rozwód dokonany przez człowieka jest w gruncie rzeczy nieważny, jak również drugie małżeństwo zawierane po takim rozwodzie jest nieważne i równoznaczne z cudzołóstwem. W tym względzie Jezus unieważnił dawny przepis ludzki i orzekł, że małżeństwo z postanowienia Bożego jest nierozdzielalne.

14X- XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA-Mk10,17-30. Bóg ofiarowując zbawienie, prowadzi do niego ludzi różnymi drogami i stawia im różne wymagania. Od tych zaś, którzy szukają w życiu czegoś więcej, Bóg oczekuje większego wyrzeczenia. Jezus dostrzegł w bogatym człowieku wiele szlachetnych pragnień, dlatego wskazał mu doskonałą drogę. Należy oderwać się od dóbr tego świata, które nieraz przeszkadzają w otwarciu się na Boga. Ci, którzy poszli za Jezusem musieli rzeczywiście opuścić wszystko: zarówno rodzinę jak też całe swoje mienie. Zbytne przywiązanie do dóbr materialnych może być wielką przeszkodą na drodze do pełnej doskonałości. To przykład dla tych, którym się wydaje, że dobrobyt sam w sobie przynosi szczęście.

21X- XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA-Mk10,35-45. Chociaż Jezus już wiele razy wyjaśnił, na czym polega Jego posłannictwo, Jakub i Jan nadal widzą w Nim przywódcę i marzą o pełnieniu w Jego Królestwie najbardziej zaszczytnych funkcji. Widać, że jeszcze nie pojmują istoty misji swojego Mistrza. Chrystus, o którym Chrystus tutaj mówi oznacza zanurzenie i chodź o Jego zanurzenie się w śmierć. Kielich natomiast oznacza gorzkość męki. Celem posłannictwa Jezusa jest więc śmierć i Zmartwychwstanie. Nie ma On zamiaru naśladować władców ziemskich, lecz

chce służyć. Ci zaś, którzy wybrali Jego drogę też muszą nauczyć się służby drugiemu człowiekowi. Królestwo Boże jest bowiem królestwem bezinteresownej miłości.

28X- XXX NIEDZIELA ZWYKŁA-Mk10,46-52. Niewidomy żebrak należy do nielicznego grona tych, którzy okazali Jezusowi pełną wiarę i zaufanie. Podobnie jak wcześniej dzieci, tak i on musiał pokonać zewnętrzne trudności, aby dotrzeć do Jezusa. Niewidomy w swojej prośbie nazywa Jezusa „Synem Dawida”. Uznaje więc, że Jezus jest Chrystusem wypełniającym przepowiednie starotestamentalne. W świetle nich, Sługa Pana, utożsamiany z Chrystusem, czyli Mesjaszem miał leczyć chorych i otwierać oczy niewidomym. Bartymeusz zrozumiał więc właściwe posłannictwo Jezusa. Nic więc dziwnego, że po cudownym odzyskaniu wzroku poszedł za nim.

KATECHEZA BŁOGOSŁAWIONEGO JANA PAWŁA II WSPÓŁPRACOWAĆ W SZERZENIU KRÓLESTWA BOŻEGO NA ŚWIECIE. Punktem wyjścia naszych rozważań jest Ewangelia św. Marka, w której czytamy: „Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: Czas się wypełnił i bliskie jest Królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Takie są pierwsze słowa, jakie Jezus wypowiada wobec tłumu; wyrażają one istotę Jego Ewangelii, nadziei i zbawienia: zapowiedź Królestwa Bożego. Odtąd, jak zauważają Ewangelici „obchodził Jezus całą Galileę nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu. W Jego ślady idą Apostołowie, a z nimi Paweł, Apostoł narodów, powołany, by „głosić królestwo Boże” pośród narodów, a także w stolicy rzymskiego imperium. Głosząc Ewangelię o Królestwie, Chrystus nawiązuje do świętych ksiąg, które, posługując się obrazem królestwa, wysławiają panowanie Boga nad wszechświatem i dziejami. Czytamy w Psalterzu: „Mówcie wśród pogan: Pan jest królem. Umocnił świat, by się nie poruszył; ze słusnością wymierza ludom sprawiedliwość”. Królestwo jest zatem skutecznym, ale

tajemniczym działaniem Boga we wszechświecie i pośród pogmatwanych ludzkich spraw. Nie przemocą i zgiełkiem, ale cierpliwością kruszy opór, jaki stawia zło. Dlatego Jezus porównuje Królestwo do ziarenka gorczycy, najmniejszego z wszystkich nasion, z którego jednak wyrasta rozłożyste drzewo, albo do nasienia, które człowiek wrzucił w ziemię: „Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie, jak”. Królestwo jest łaską, miłością Boga do świata, a dla nas źródłem pogody ducha i ufności: „Nie bój się, mała trzódko- mówi Jezus, gdyż spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo”. Strach, niepokój i zmory oddalają się, ponieważ Królestwo Boże jest pośród nas w osobie Chrystusa. Człowiek nie jest jednak biernym świadkiem wkroczenia Boga w Jego dzieje. Jezus wzywa nas, byśmy czynnie starali się „o królestwo Boga i Jego sprawiedliwość”, i by stało się to naszą zasadniczą troską. Tym, którzy myśleli, że królestwo Boże zaraz się zjawi, zalecił aktywność, zamiast biernego wyczekiwania, opowiadając przypowieść o dziesięciu minach, które winny przynosić zysk. Apostoł Paweł stwierdza natomiast, że „królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to- przede wszystkim- sprawiedliwość i wzywa gorąco wiernych do „oddania swych członków na służbę sprawiedliwości dla uświęcenia”. Człowiek jest więc powołany, by rękami, umysłem i sercem współpracować w szerzeniu Królestwa Bożego na świecie. Odnosi się to szczególnie do tych, którzy są powołani do apostołstwa i którzy są- jak mówi św. Paweł- „współpracownikami królestwa Bożego”, ale dotyczy każdego człowieka. Do Królestwa wchodzić ludzie, którzy wybrali drogę ewangelicznych błogosławieństw i żyją jako „ubodzy w duchu”, w oderwaniu od dóbr materialnych, by podnieść z prochu upokorzenia najuboższych na tej ziemi. „Czy Bóg nie wybrał ubogich tego świata- pyta św. Jakub w swym liście- na bogatych w wierze oraz na dziedziców królestwa, przyobiecane go tym, którzy Go miłują”. Do Królestwa

wchodzą ci, którzy z miłością znoszą cierpienia, jakie niesie życie, „bo przez wiele ucisków trzeba nam wejść do Królestwa Bożego”, gdzie sam Bóg otrze wszelką łzę, a śmierci już nie będzie... ani żałoby, ani krzyku, ani trudu już nie będzie”. Do Królestwa wchodzą ludzie czystego serca, ludzie, którzy wybierają drogę sprawiedliwości, to znaczy wierności woli Bożej, jak mówi św. Paweł: „Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie posiadają królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani rozwiązli, ani mężczyźni współżyjący z sobą, ani złodzieje, ani chciwi, ani pijący, ani oszczerzy, ani zdiercy nie odziedziczą królestwa Bożego”. Tak więc wszyscy sprawiedliwi na ziemi, także ci, którzy nie znają Chrystusa i Jego Kościoła, a pod wpływem łaski szczerym sercem szukają Boga, są powołani do budowania Królestwa Bożego we współpracy z Panem, będącym Jego pierwszym i najważniejszym twórcą. Dlatego powinniśmy oddać się Jego dłoniom, Jego Słowu, Jego kierownictwu, jak niedoświadczone dzieci, które w Ojcu znajdują poczucie bezpieczeństwa: „Kto nie przyjmie Królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego”. W tym duchu powinniśmy powtarzać wezwanie „Przyjdź Królestwo Twoje”. W dziejach ludzkości wezwanie to wiele razy kierowane było do nieba jako wielki okrzyk nadziei: „Niech przyjdzie ku nam pokój Twojego Królestwa”- pisze Dante w swej parafrazie ojciec nasz. Jest to wołanie, które stawia nam przed oczyma powrót Chrystusa i podtrzymuje pragnienie ostatecznego przyjścia Królestwa Bożego. To pragnienie nie odwraca jednak uwagi Kościoła od jego posłannictwa na tym świecie, ale raczej go w nie jeszcze bardziej angażuje, w oczekiwaniu na przekroczenie progu Królestwa- którego Kościół jest załącznikiem oraz początkiem- gdy osiągnie ono swą pełnię w świecie. A wtedy, jak nas zapewnia św. Piotr w Drugim Liście „ Szeroko będzie otworzone wejście do wiecznego Królestwa Pana naszego i Zbawcy, Jezusa Chrystusa”.

MÓWIĄ WIELCY Dobry Bóg nie dawałby mi pragnień nierealnych, więc pomimo, że jestem taka mała, mogę dążyć do świętości /św. Teresa od Dzieciątka Jezus 1873-1897/.

UŚMIECHNIJ SIĘ PIERWSI LUDZIE. Pewien duchowny na lekcji religii pyta: „Dlaczego Pan Bóg stworzył najpierw Adama, a potem Ewę?”. Zgłasza się dziewczynka i odpowiada: „ Bo to jest tak samo jak z wypracowaniem. Najpierw jest brudnopis, a potem czystopis”.

MODLITWA JEDNOŚCI. Różaniec święty zgodnie z tradycją jest modlitwą, która szczególnie sprzyja gromadzeniu się rodziny. Kierując wzrok na Jezusa, poszczególni jej członkowie odzyskują na nowo zdolność patrzenia sobie w oczy, by porozumiewać się, okazywać solidarność, wzajemnie sobie przebaczać, by żyć z przymierzem miłości odnowionym przez Ducha Bożego. Różaniec był zawsze modlitwą rodziny również jako modlitwa o pokój. Niedługo modlitwa ta była zawsze drogą rodzinom chrześcijańskim i sprzyjała ich jedności. Należy powrócić do modlitwy w rodzinie i za rodziny. Liczne problemy współczesnych rodzin wynikają stąd, że coraz trudniej jest się porozumiewać. Ludzie nie potrafią ze sobą przebywać. Podjąć na nowo odmawianie Różańca w rodzinie znaczy wprowadzić do codziennego życia całkiem inne obrazy ukazujące misterium, które zbawia: obraz Odkupiciela, obraz Jego Najświętszej Matki. Rodzina, która odmawia razem Różaniec, odtwarza poniekąd klimat domu w Nazarecie: Jezusa stawia się w centrum, dzieli się z Nim radości i cierpienia, w Jego ręce składa się projekty potrzeby, od Niego czerpie się nadzieję i siłę na drogę/ oprac. na podst. Listu Apostolskiego JP II Rosarium Virginis Mariae/.

DROGA MARYI. Czym jest Różaniec? Kompendium Ewangelii. On nieustannie kieruje naszą myśl ku najważniejszym scenom z życia Chrystusa, co pozwala nam niemal oddychać Jego tajemnicą. Różaniec jest drogą szczególnie sprzyjającą kontemplacji. Jest, można powiedzieć drogą Maryi. Któż lepiej niż Ona kocha i zna Chrystusa?...Jednocześnie spokojnym rytmem powtarzanych wielokrotnie

Liturgia Słowa

07 X- XXVII Niedziela Zwykła.

Rozpoczyna się tydzień Miłosierdzia. Rdz2,18-24;Ps128;Hbr2,9-11;Mk10,2-16 Tego więc, co Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela.

14X- XXVIII Niedziela Zwykła.

Dzień Papieski. Dzień Edukacji. Mdr7,7-11; Ps90;Hbr4,12-13;Mk10,17-30 Łatwiej wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do Królestwa Bożego.

21X- XXIX Niedziela Zwykła. Dzień misyjny. Iz53,10-11; Ps33 Hbr4,14-16;Mk10,35-45 Ale kto by chciał stać się wielki między wami, niech będzie waszym sługą.

28X- XXX Niedziela zwykła.

Rocznica poświęcenia własnego kościoła. Przejdźcie na czas zimowy. Jr31,7-9;Ps126;Hbr5,1-6;Mk10,46-52 Wielu nakazywało niewidomemu, aby umilkł, lecz on jeszcze głośniejsze krzyzał: Synu Dawida, zmiłuj się nade mną!

„Zdrowaś Maryjo” Różaniec koi naszego ducha i otwiera go na łaskę, która zbawia /bł.JPII/.

ZAPRASZAMY NA NABOŻEŃSTWO

PIERWSZOSOBOTNIE - w każdą pierwszą sobotę miesiąca od września do czerwca o godz. 6.30 w Kościele św. Jana i Michała Archanioła oraz w każdą pierwszą sobotę miesiąca o godz. 18.00 w kaplicy szpitalnej - intencja wynagradzająca Niepokalanemu Sercu NMP. Należy: 1.Przystąpić do spowiedzi. 2.Przyjąć Komunię św. 3.Odmówić część Różańca. 4.Przez 15 min. rozważać z Maryją tajemnice różańcowe. Każdemu, kto z miłości do NMP odprawi to Nabożeństwo, Matka Boża obiecuje: Przybędę w godzinie śmierci z łaskami potrzebnymi do zbawienia. Tym, którzy przyjmą to Nabożeństwo obiecuję zbawienie. Dusze te będą kochane przez Boga, jak kwiaty, którymi ozdabiam Jego tron. Pewność zbawienia to wielka łaska, bo obietnice Boże są nieodwołalne. Moje Niepokalane Serce będzie twoim schronieniem i drogą prowadzącą do Boga.

ADRES:

Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUST:

1. Narodzenie św. Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archaniola
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

Czwartek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą Św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

- **DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 17.00

- **DO NAJŚW. SERCA P.
JEZUSA, MSZA ŚW. Z
MODLITWĄ O
UZDROWIENIE i
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO
LOURDESKIE**
p-szy piątek godz. 17.00

- **PIERWSZYCH SOBÓT
MIESIĄCA**
p-sza sobota godz. 6.30

- **KU CZCI BL. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**

15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy Św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

**Na złożone
dobrowolne ofiary:**

BÓG ZAPŁAĆ!

MOC MODLITWY. Zbliżające się święto Matki Bożej Różańcowej skłania mnie do przedstawienia świadectwa z ostatniego roku. Kiedy pod koniec października ubiegłego roku byłam przy łóżku mojej przyjaciółki właśnie przywiezionej z sali operacyjnej zrozumiałam, że pomimo wielu starań lekarzy i całej siły medycyny życie tej kobiety zależy tylko od Miłosierdzia Bożego. Doświadczenie śmierci moich rodziców, teściowej i innych członków mojej rodziny z ostatnich lat dało mi świadomość jak kruche i krótkie są nasze kontakty z bliskimi i jak bardzo są oni nam potrzebni wtedy, gdy już ich nie ma. W tej jednej chwili przy szpitalnym łóżku matki trójki dzieci tak bardzo potrzebnej swojej rodzinie, poczułam ogromną potrzebę modlitwy o to życie. Od stycznia 2008r. trwają nieustanne modlitwy osobiste, wspólnotowe, ofiary Mszy Świętych, posty i wyrzeczenie w jej intencji. Często znajomi, przyjaciele, sąsiedzi i jej uczniowie pytali mnie o jej zdrowie i prosili o przekazanie pozdrowień. W ten październikowy dzień w Gdyni poczułam, że siła tych wszystkich życzliwych ludzi jest potrzebna, aby wspólnie zapukać do Serca Pana Jezusa przez Jego Matkę- Maryję. Tak zrodził się pomysł wspólnej modlitwy, która dzięki życzliwości i wsparciu Sióstr Miłosierdzia Bożego mogła mieć miejsce przed Najświętszym Sakramentem w kaplicy szpitalnej. Od 8 listopada do 31 grudnia codziennie odmawialiśmy modlitwę w intencji życia. Była to Nowenna Pompejańska, czyli trzy części Różańca Świętego- radosna, bolesna i chwalebna. Moim skromnym pragnieniem było, aby przed ołtarzem klękała przynajmniej jedna osoba, abym w tym wołaniu o Miłosierdzie Boże dla mojej przyjaciółki nie była sama. Miałam ciągle w pamięci słowa: „Gdzie dwóch albo trzech gromadzi się w imię Moje, tam Ja jestem pośród nich”. Nie zawiodłam się na mieszkańcach Lubawy, codziennie modliło się ze mną wielu ludzi, a ich liczba nigdy nie była mniejsza niż 30 osób. Po zakończeniu Modlitwy Pompejańskiej, podjęliśmy decyzję o modlitwie różańcowej w kolejnych 20 sobót, które odpowiadają 20 tajemnicom Różańca Świętego, przy czym poczuliśmy również potrzebę uczestnictwa we Mszy Świętej w naszych intencjach. I tak od początku roku odprawialiśmy 5 pierwszych sobót miesiąca, wynagradzających Matce Bożej. Kiedy minęło tych 20 tygodni i czuliśmy dalszą potrzebę modlitwy, podjęliśmy decyzję o uczestnictwie w kolejnych pierwszych sobotach miesiąca. Do naszej głównej modlitwy o życie dołączyliśmy prośby do Matki Bożej o wstawienictwo u Jezusa w czasie leczenia młodej studentki i nauczyciela naszych dzieci. Ufamy w moc modlitwy przez Matkę Bożą do Jej Syna i efekty tej modlitwy są widoczne! Są to uśmiechnięte twarze dzieci, którym matka, mimo bólu pilnuje ogniska domowego i uczestniczy w ich życiu. Są to również dzieła świadczące o Bożej Mocy, których dokonuje wraz z mężem i przyjaciółmi z zespołu muzycznego Dziękczynienie- właśnie ukazuje się ich nowa płyta, która jest dziękczynieniem za każdy dzień. Cierpienie i choroba, przez którą idą razem z ojcem Pio dały początek pięknym aranżacjom muzycznym myśli świętego. W tym miejscu chciałabym złożyć również świadectwo osobiste. Kiedy rozpoczynałam modlitwę za moją przyjaciółkę, usłyszałam takie słowa, że cuda będą się dziać w życiu osoby, za którą się modlimy i w życiu każdego uczestnika Nowenny. Kiedy w maju otrzymałam wypowiedzenie z pracy, trudno było mi uwierzyć w cud, który właśnie działał się w moim życiu. Jedynie data 22 maja nie wydawała mi się przypadkowa. Było to wspomnienie św. Rity, Patronki spraw trudnych i beznadziejnych, do której już nie raz pukałam o pomoc i tę pomoc otrzymałam. Minęły cztery miesiące i mogę powiedzieć że ten dzień był dla mnie naprawdę dniem, w którym przyszła do mnie pomoc z Nieba. Dziś wiem, że plany Boga nie zawsze zgodne są z naszymi planami, ale zawsze służą naszemu dobru, a Matka Boża czuwa nad nami zawsze, gdy tylko prosimy Ją o pomoc w modlitwie różańcowej. Anna.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
- w każdą środę o g. 18.30
4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA”
- w każdy piątek o g. 19.00
5. WSPÓLNOTA MODLITWY MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
-w każdy piątek po Mszy Św. wieczornej
6. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
z Lubawy, Tuszewa i Fijewa - w każdą pierwszą środę m-ca po Mszy Św.
Wieczornej z Mortag - w każdy pierwszy czwartek m-ca o godz. 16.30
7. KOŚCIÓŁ DOMOWY
Krąg Rodzin z Tuszewa – raz w m-cu w dniu ustalonym wcześniej

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

CHRYZTY odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz. 17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych Szymon Łukaszewski Marta Truszczyńska, Jagoda Jadwiga Sosnowska, Krystian Zawadzki, Lucyna Maciołek, Zuzanna Berdyńska- Nowak, Clara Marta Łużyńska, Weronika Stachowiak, Karolina Banacka, Allan Ignacy Dzik, Mieszko Piotr Latos, Maria Marcinkowska
BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego.
ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele. Michał Rowiński- Karolina Prusakowska, Mateusz Geier- Alicja Szałkowska, Grzegorz Łachmański- Joanna Kuchnik, Piotr Łapacz- Alicja Marta Rykaczewska
POGRZEBY Ryszard Garnek, Benedykt Nadolski, Władysław Neumann Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie